

A U S T R A L S K É

LISTY

IN AUSTRALIA POSTAGE PAID
IN AUSTRALIA POSTAGE PAID

AUSTRALSKE LISTY

CISLO 12 SRPEN 1992

Registered by Australia Post
Publication No NBQ - 3910 \$2.60

ALFONS MUCHA

* 1860 v Ivančicích u Brna - + 1939 v Praze

Český malíř, grafik a návrhář, velká osobnost evropského secesního malířství. Po studiích na mnichovské Akademii a pařížské Akademii Julian žil a tvořil v Paříži, kde měl i vlastní školu. Byl uznávaným mistrem secesního plakátu. Hned svým prvním plakátem pro divadlo slavné Sarah Bernhardtové si získal Paříž. A. Mucha dokázal citlivě a originálně spojit lyrické prvky českého výtvarného projevu s pařížskou výtvarnou kulturou ve svěbytný umělecký projev, označovaný na přelomu století jako "Le styl Mucha". Po návratu do Prahy v roce 1910 se věnoval monumentálnímu cyklu dvaceti obrazů "Slovanská epopěj".

"Účelem mého díla nikdy nebylo bořit, ale vždy stavět, klást mosty, nebot nás všechny musí živit naděje, že celé lidstvo se sblíží, a to tím snáze, dobře-li se pozná navzájem"

Toto horoucí vyznání charakterizuje nejen velkého umělce, ale i velkého člověka Alfonse Muchu.

Politické strany**Česká republika:****ODS- Občanská demokratická strana**

Základem parlamentní, tržní ekonomika
Reprezentant: Václav Klaus

KDS-Křesťansko-demokratická strana

Rozvoj církve, rovnoprávnost vlastnictví,
Reprezentant: Václav Benda

ČSL-Československá strana lidová

Prosazuje zachování všech svobod
formulovaných ve Všeobecné deklaraci
lidských práv. Soukromé podnikání.
Reprezentant: Josef Lux

ČSSD-Československa sociální demokracie

Vychází z tradic sociálně demokratických,
je členem Socialistické internacionály,
Reprezentant: Valtr Komárek

LB-Levý blok

Spojení Komunistické strany Čech a
oravy, části Levé alternativy, Hnutí za
spravedlivou společnost a lásku k
bližnímu.
Reprezentant: Jiří Svoboda

HSD-SMS Hnutí za samosprávnou demokracii -Společnost pro Moravu a Slezsko.

Usiluje o samosprávné postavení Moravy
a Slezska ve státním celku.
Reprezentant: Jan Kryčar

LSU-Liberálně sociální únie

Její součástí je bývalá Československá
strana socialistická, sociální spravedlnost,
vytvoření právního státu, tržní ekonomika
Reprezentant: Ladislav Dvořák

(pokračování)

**Poslední projev presidenta CSFR
Václava Havla v ČST**

Mill spoluobčané,

dnes v poledních hodinách odevzdal kancléř Karel Schwarzenberg Federálnímu shromáždění můj dopis, v němž oznamuji, že dne 20. července odstupuji z funkce presidenta České a Slovenské Federativní Republiky.

K tomuto kroku jsem se rozhodl po zralé úvaze a vedlo mne k tomu zjištění, že závazky vyplývající ze slibu věrnosti České a Slovenské Federativní Republice a její ústavě nemohu už nadále plnit způsobem, který by byl v souladu s mým založením, přesvědčením a vědomím. Pokusem o důsledné plnění tohoto slibu bych se mohl stát dokonce překážkou rozsáhlých změn naší státnosti, k nimž naše země po posledních parlamentních volbách směřuje, a emancipačních snah Slovenské republiky, jejichž politickým výrazem je i deklarace o svrchovanosti, přijatá dnes Slovenskou národní radou. Nedávná nová volba presidenta navíc ukázala, že jsem ztratil důvěru větší části slovenské politické reprezentace. Tuto ztrátu nechápu jen jako výraz nechuti ke mně jako konkrétní osobě, ale i jako projev nesouhlasu s hodnotami, které zastávám. Neumím si představit, jak bych mohl za těchto okolností a v nelehké době, která nás čeká, dobře zastávat svůj úřad. Nemohu nést odpovědnost za vývoj, na který přestávám mít vliv. Tak, jako se nechci stát brzdou historického vývoje, nechci být ovšem ani pouhým dosluhujícím úředníkem, který bude ještě několik týdnů čekat na okamžik, kdy definitivně opustí svůj úřad, a bude po tu dobu jen pasivně pozorovat další dění a jen formálně plnit své povinnosti. Vždycky jsem chtěl a i v budoucnosti chci tvořit něco dobrého ve prospěch svých spoluobčanů. Funkce federálního presidenta mi už tvořivou a konstruktivní práci neumožňuje.

Spolu se mnou abdikovali na své funkce i mí hlavní spolupra-

Stručný přehled rubrik

Projev presidenta V. Havla	01
Program na tři měsíce	02
Jaká bude česká ústava	03
Nacionalismus a rasismus	04
Hledání jistot	05
Po čtvrtině století	06
Výročí měsíce	07
Zprávy SVU - Sydney	08
Talbragar - Henry Lawson	09
Setkání nová a důvěrná	10
Upozornění	11
Nad dopisy čtenářů	12
První výročí A. L.	13
Neptej se proč	14
Sport a křížovka	15
Inzerce a služby.	16 - 17

covníci v Kanceláři prezidenta republiky v čele s kancléřem. Udělal jsem vše, co bylo třeba udělat, aby Kancelář prezidenta republiky plnila i pomémochodu své funkce, včetně služby předsedovi federální vlády, který převezme 20. července v souladu s ústavou většinu ústavních povinností hlavy státu.

Od 29. prosince 1989, kdy jsem byl poprvé zvolen československým prezidentem, jsem se snažil v rámci svých možností a schopností pracovat pro svobodný a důstojný život všech československých občanů, dbát o integritu a bezpečnost našeho státu, usilovat o jeho vnější nezávislost a spravedlivé vnitřní uspořádání a přispívat k budování mírového pořádku ve světě. Ve své práci ve prospěch demokracie, respektu k lidským právům a přátelskému soužití všech občanů i národů budu samozřejmě pokračovat. Budu v ní pokračovat všude, kde to bude mít podle mého soudu smysl a kde mi k tomu bude dána příležitost.

Na funkci prezidenta České a Slovenské Republiky už kandidovat nebudu.

Děkuji vám všem, Slovákům i Čechům, kteří jste mi důvěřovali, kteří jste mne podporovali a kteří jste rozuměli smyslu mého úsilí. Děkuji všem, kteří mi pomáhali či sermnou spolupracovali. Děkuji i své ženě, že přijala všechny povinnosti vyplývající z jejího postavení a že je odpovědně plnila. I ona bude pokračovat v načaté práci ve prospěch našich bližních.

Přeji vám štěstí, zdraví a pevnou víru v budoucnost.

Na shledanou.

Federální vláda garantem klidného rozchodu Program zatím na tři měsíce

Vláda České a Slovenské Federativní Republiky bude plnit úkoly spojené s řešením státoprávních problémů a na základě dohod národních rad. Doporučuje, aby se těchto dohod dosáhlo nejpozději do konce září 1992. Svůj program proto považuje vláda jako časově podmíněný a této skutečnosti podřizuje i obsah svého programového prohlášení... uvádí se v Programovém prohlášení vlády ČSFR.

Vláda se dále zavazuje, že připraví a pokud k tomu bude zplnomocněna i navrhne podmínky pro hladké fungování dvou svrchovaných států s mezinárodní subjektivitou.

V oblasti legislativy vláda navrhuje, aby došlo ústavní cestou k novému vymezení působnosti mezi ČSFR, ČR a SR a připraví odpovídající návrh úpravy působnosti federace a bude iniciovat legislativní proces zakládající změnu ústavního zákona. Vláda bude podporovat co nejrychleji řešení státoprávního problému na základě dohody obou národních rad.

Do vyřešení státoprávního uspořádání v zahraniční politice bude vláda zabezpečovat jednotné vystupování státu navenek a pokračovat v zapojení ČSFR do evropských integračních procesů, zejména ve vztahu k ES. Vláda též stanoví kritéria a vytvoří podmínky pro uplatňování principu parity při obsazování diplomatických funkcí.

Pro bezpečnost a obranu chce vláda zintenzivnit opatření na úseku ochrany ústavnosti, vnitřního pořádku a potlačování zločinnosti, pečlivě sledovat úroveň ochrany demokratických institucí před protiústavní činností a zpravodajské zabezpečení ČSFR, zahájí proces transformace FBIS a připraví strukturální změny československé armády.

V hospodářské politice vláda hodlá pokračovat v rychlé a transparentní privatizaci, podporovat rozvoj soukromého sektoru, prosazovat udržení sociálního smíru.

Podle prohlášení nemůže být státní rozpočet nástrojem oživování

ekonomiky, pokud vláda nechce připustit rozvrat státních financí. Cílem rozpočtové politiky musí být i nadále zamezení deficitu. Vláda bude prosazovat urychlené dokončení daňové reformy a dobudování systému komunikace mezi finančními a daňovými správami. Vláda bude podporovat urychlený rozvoj kapitálového trhu a vytváření konkurenčního prostředí v bankovním sektoru.

Jakékoliv řešení státoprávního uspořádání se bude realizovat tak, aby nedošlo k ohrožení úspor a majetku obyvatelstva a podniků.

Privatizace zůstává základní prioritou vlády jako hlavní metoda prosazování systémových změn. Hlavními úkoly v této oblasti bude dokončení a vyhodnocení první vlny velké privatizace a vybudování sekundárního kapitálového trhu.

Ve struktuře federální vlády zabezpečí vláda ČSFR výkon všech dosavadních kompetencí a navrhne výraznou redukci ústředních orgánů státní správy a přesun dohodnutých kompetencí na orgány republik. Tyto změny předurčené snížením počtu členů federální vlády ze 16 na 10 povedou ke snížení počtu federálních ústředních orgánů státní správy z 12 na 5 a zároveň výrazně sníží počet pracovníků státní správy na úrovni federace.

Vláda si je vědoma, že programové prohlášení je poplatné časovému horizontu jejího mandátu a je připravena předstoupit před Federální shromáždění s rozšířeným programovým prohlášením, respektujícím vyřešení státoprávního uspořádání ČSFR.

(Metropolitan)

Jaká bude česká ústava ?

Příprava základního stavebního kamene české státnosti.

Členové komise ČNR pro přípravu ústavy musí odpovědět na základní otázky, které vyplynuly z jejich prvního zasedání. Zda půjde o plnou ústavu samostatného českého státu, nebo o republikovou ústavu v rámci federace, zda základem pro její přípravu má být ústava I. republiky z roku 1920, jaké bude územní uspořádání české republiky, jaká bude struktura a dělba moci zákonodárné, výkonné a soudní, zda základní občanská práva a svobody budou deklarovány nově, nebo budou převzaty z Listiny základních lidských práv a svobod, a některé další.

Někteří členové komise z řad ODS zastávají názor, že by bylo výhodné vycházet z Ústavy Československé republiky z roku 1920. Argumentují mimo jiné i časovými důvody. "Je to určitý symbol, navázání na tradice a odmítnutí toho, co tady bylo uplynulých 40 let. Navíc by netrpěla různými pozůstatky socialistického práva, které těžko odstraňujeme ze současného právního řádu. Mohli bychom se navíc inspirovat řadou dalších zákonů z I. republiky, aniž bychom vymysleli něco, co bylo již dávno objevené. Tradice je to, co pokud dojde k vytvoření českého státu, velmi potřebujeme, bez čeho nebudeme mít žádné zakotvení," řekla na obhajobu své varianty členka parlamentní komise Hana Marvanová (ODS). Dále nám sdělila, že komise ČNR si nečiní nárok na přípravu paralelního nebo konkurenčního ústavního návrhu. Jak uvedla "existuje možnost, aby vládní návrh ústavy byl po základním vypracování předán komisi ČNR k připomínkování a případnému dopracování, a poté by byl konečný návrh ústavy předložen parlamentu právě komisi ČNR. Takto bude zřejmě snadnější získat třipětinovou většinu pro jeho přijetí."

Člen komise Ivan Mašek (ODA) poznamenal, že "komise by měla urychleně ve spolupráci s komisí vládní připravit návrh ústavy samostatné České republiky, neboť je to v tomto okamžiku

nejnaléhavější". O budoucím parlamentu prohlásil: "Můj názor je ten, že parlament by měl být dvoukomorový, složený z poslanecké sněmovny a senátu. Tyto komory by měly mít rozdílné pravomoci, měly by být voleny v různou dobu a na rozdílně dlouhé časové období". K tomu, zda si myslí, že je vhodné vycházet z ústavy I. republiky odpověděl: "Ústava z roku 1920 by měla sloužit jako zdroj inspirace, po 72 letech ale nelze přijmout ústavu pouze s malými změnami."

Levý blok se nevzdává myšlenky společného státu. Česká ústava deklarující svrchovanost České republiky by podle člena komise Jaroslava Ortmana (KSČM) měla být v souladu s platnými ústavními zákony federace. Jak dále uvedl, LB bude podporovat jakoukoli formu soužití České a Slovenské republiky. "Píše se rok 1992," reagoval J.Ortman na otázku, zda ústava z roku 1920 může být základem pro ústavu dnešní. LB je pro parlamentní demokracii.

Role prezidenta, bude-li ústavou definována, by měla být omezena. V žádném případě by k jeho pravomocem nemělo patřit právo rozpustit parlament.

Jedním z nejspornějších bodů práce komise bude zřejmě dohoda o územním uspořádání České republiky "bude trvat déle, než všichni předpokládali, pokud nás nezastihne běh historických událostí" řekl Daniel Kroupa (ODA).

(Metropolitan 23.6.)

Zprávy ze Slovenské republiky

Předseda DS J. Holčík prohlásil, že HZDS původně počítalo s dlouhodobějším procesem rozdělení státu a proto nemá připravenou strategii pro rychlý rozpad. Dále uvedl, že HZDS nemá připraven ani scénář postupných kroků po rozdělení a vystřízlivění po něm bude možná překvapující.

Horká linka z Bratislavy

J.J.Kuhner volá Ivana Hoffmana

V pátek 17. července byla deklarovaná svrchovanost Slovenské republiky. Jak se tato skutečnost projevila ve slovenském tisku, jaká je nálada mezi lidmi a co si o tom myslíš ty ?

Většinou stálo sedm, osm lidí kolem velkého ohně, tento obraz jsi mohl vidět na většině Slovenska, kde lidé dělali vatry. Touto trochu archaickou formou, v době počítačů a komputerů, ukazovali světu jaké povahy je jejich emancipace.

Mám dojem, že tohle je přesně způsob, jak dát najevo světu zaostalost a nepochopení těch procesů které teď v Evropě probíhají. Je to velmi špatná forma, jak o sobě dávat vědět. Lidé nějaké velké nadšení neprojevovali a těch pár lidí, kteří se dneska těšili, jsou lidmi, které notoricky známe z jiných manifestací. Například takoví, kteří před časem vylamovali v SNR dveře. Nenazval bych je vlastenci v tom pozitivním slova smyslu. Pro mne tento akt vyhlášení svrchovanosti vyznívá spíše velice rozpačitě, myslím si, že k nějaké emancipaci se dá dojít naprosto jiným způsobem.

A co piší noviny. Viš to je tak, třeba deník Koridor, blízký HZDS, ten píše vždycky velice pěkně o této straně. To je takový skutečně stranický, nenávisť chrlící deník, který já velice nerad čtu, protože si myslím, že si tím člověk kazí vkus. Samotnou svrchovanost samozřejmě zaznamenaly všechny noviny, ale v komentářích zůstaly velice opatrné, protože teprve budoucnost ukáže jaký to byl vlastně den. Dokonce ani ve spřízněných denících nemá Mečiar takovou podporu jakou by si asi představoval a jakou by chtěl.

(Lidová Demokracie)

Co na to svět :

Svět nekončí, i když končí Československo. Na shledanou v lepších časech, loučil se polský list Gazeta Wyborcza s prezidentem ČSFR. Deník zdůrazňuje, že Václav Havel oficiálně odstoupil z funkce jako "poslední prezident státu se 74. letou tradicí." Ano, Havlovy odpůrci nepopírají, že vlastní autoritou vytvořil mezinárodní pozici Československa. Přišla doba pragmatiků, politických inženýrů či hráčů. Odcházející Václav Havel doufá, že v české a slovenské politice zůstanou hodnoty, které do ní vnesl : čisté záměry a čisté ruce.

Václav Havel, jehož abdikace na úřad prezidenta ČSFR vstoupila v platnost, se asi v příštích týdnech stane prezidentem českého státu. Nebude to ale vítězství, ale potvrzení jeho nezdaru. Napsal belgický list Le Soir. Dále pokračoval, že porážka V. Havla není výlučně aktem pomsty komunistů a nacionalistů, ale je i výsledkem série chyb. Havel především dobře neporozuměl ostrosti slovenského nacionalismu. Při své první oficiální cestě ve funkci prezidenta se vydal do Mnichova a nikoliv do Bratislavy. V jedné ze svých prvních deklarací oznámil likvidaci zbrojního průmyslu, hlavního "bohatství" Slovenska, pokračoval Le Soir.

Frankfurter Allgemeine Zeitung pak píše, že od bezvýsledného ukončení jednání mezi Klausem a Mečiarom je ovzduší stále chladnější. Na Slovensku se vzhledem k enormním hospodářským obtížím množí známky nervozity. Příznaky hovoří o tom, HZDS uvnitř přiznává, že hrála příliš vysokou pokrovou hru. Vzhledem k tempu a rozhodnosti, s níž Klaus pohání vytvoření samostatného českého státu, může být Havlův odchod z Hradu jen krátkodobý, konstatuje dále list.

Evropské společenství (ES) ponechává dveře pro vstup Československa do Evropy v každém případě otevřené, ať už do nich vstoupí v jakékoliv formaci.. V rozhovoru pro německou rozhlasovou stanici Südwestfunk to prohlásil bonnský ministr zahraničí Klaus Kinkel. Německý ministr vyjádřil lítost nad abdikací Václava Havla, neboť podle jeho slov byl tento politik "morální institucí" a symbolem pro nové Československo a pro pozitivní přeměny v oblasti. "Je to však vnitřní záležitost, do níž se nemůžeme vměšovat".

NACIONALISMUS A RASISMUS.

Karel Wendt

Nacionalismus je ošemetná věc. V průběhu historie byly jeho jménem spáchány ty nejušlechtilejší věci i ty nejhanebnější zločiny. Inspiroval tvorbu velkých uměleckých děl a stejně často jejich ničení. Vzbuzuje věrnost i pronásledování věrnosti. Lidé za něj i pro něj dávají i berou životy, stávají se bratry i nepřáteli, jeho vlivem krvácejí za svobodu jedněch a berou ji jiným. Láska vedle zášti, ušlechtilost vedle podlosti, cnost vedle hanebnosti, to všechno se skrývá pod potouchlým deštníkem nacionalismu.

Když se na něj podíváme zblízka a kriticky, zjistíme, že vlastně i to, co se v něm jeví ušlechtilé, dobré a sebeobětující, je vlastně jenom lic rubu, který z té lince nevyhnutelně vyplývá.

Je pravda, že v určitých okolnostech jsou Češi, Maďari či Angličané (dosadte kteroukoliv národnost) schopni určitých obětí pro jiné Čechy, Maďary či Angličany, že v určitých situacích dav, se zrakem upřeným na prapor, nese kůži na trh, aby si národ, k němuž patří, mohl zaříditi věci po svém. Rub je ve výběrovosti, v praporu. Oběť? Pomoc? Nezištnost? Ano, ale jenom pro své.

Z takových mozků nadřazených pudů, které vylučují myšlení, plyne nutně pocit vyjimečnosti a nadřazenosti. Jestliže jenom něco stojí za oběť, tedy to něco je lepší. Lic? A aby něco bylo lepší než... něco musí být podřadnější. Rub!

Který jiný "ismus" vychází z podobných předpokladů? Říkáme mu rasismus a člověk musí být značně mdlého ducha, aby nepostřehl jeho zabeđenou amorálnost a neodsoudil ho. V rasismu, jako v nacionalismu se lidé zasloužili i provinili, stali se nadřazenými i podřazenými prostě tím, že se bez vlastní zásluhy či "viny" někde z někoho narodili.

K ilustraci "blahodárnosti" nacionalismu nám není třeba Jugoslávie, Irska nebo pozůstatků Sovětského svazu. Stačí se trochu zamyslet nad debatou o odsunu či vyhnání Němců, o československo - německé smlouvě, stačí se podívat na Slovensko. Otázky vyplývají samy ze sebe. Jak dlouho budeme pudově a tedy bez myšlení, nenávidět lidi, kteří se provinili jenom tím, že se narodili? Jestliže jsou dnešní Němci vinni hříchy dědů a otců, jsou všichni Češi a Slováci vinni hříchy bachařů z Ruzyně, Leopoldova a krutostí při odsunu? Jestliže české generace zodpovídají v očích Slováků za omyly první republiky, jsou židi oprávněni nenávidět Slovaky na věčné časy za zvěrstva, v nichž Slovenský štát předčil Třetí říši i Atd...atd...atd....

Nacionalismu jako rasismus, řekl jsem si na druhém konci světa, když jsem zahledl na televizi tupé zraky pražských demonstrantů proti naší smlouvě s Německem. Nacionalismus jako rasismus, napadalo mě, když jsem četl v australských novinách o vaječném přivítání pana prezidenta v

Bratislavě. Nacionalismus jako rasismus - bomba... a z doutnání se kouří.

Tim všim nechci říci, že by nebylo něco hezkého a, v dobách úzkosti, chlácholivého v patriotismu (kam položit vlasovku mezi ním a nacionalismem ?), v pocitu národní náležitosti. Je, ale musí to být cit kontrolovaný a vyvážený. Kdysi, v tisni hlubokého exilního odloučení, které vypadalo nekonečné, jsem se uchýlil k útěše národní jistoty těmito slovy "...Děla tanku rozežere rez. Těla diktátorů rozpadnou se v prach. Všeřesici ideologie upadnou v zapomnění. Ale hora bude stát, kde vždycky stála, řeka poteče, kde vždycky tekla. A pod tou horou a na březích té řeky bude dále žít národ, který nebyl nikdy ani lepší, ani horší..."

Zhoubný nacionalismus? Domnívám se, že ne, pokud ovšem zůstane důraz na posledních čtyřech slovech.

Nedávno jsem viděl Wajdův polský film "Korczak" o siročinci uvnitř varšavského ghetta. Lékař Korczak ukazuje v jednom místě rentgenový snímek a říká :

"Tak vypadá srdce dítěte". Pravě tak české jako německé, slovenské jako maďarské, židovské jako arabské, pakistánské jako indické, srbské jako chorvatské, anglické jako irské, jedno jako druhé... A tím je řečeno všechno.

Hledání jistot v nejistém světě

Jan Jirásek

je námět pro zamyšlení kulhavého poutníka, kde v tomto světě hledat bezpečné útočiště. Vkročili jsme do nového života v exilu s čistými motivy bez postranních úmyslů dosáhnout rozmanitých statků ke svému prospěchu, poct a slávy a dali mnohou energii pro nápravu věci ve vlasti podle pravidla, že zájmy veřejné mají přednost před zájmy soukromými: salus rei publicae - suprema lex.

Bez zdůrazňování vlastní výjimečnosti jsme si často připadali jako skupinka bílých vran ve větším houfu, který se přidával, když se to právě hodilo a našel se na to čas anebo s tím nebylo spojeno přílišné riziko. Doma tomu nebylo podstatně jinak - mezi domovem a exilem platí princip spojených nádob - číselné proporce mezi těmi, kterým o něco šlo a šli za tím až do důsledků, mezi mlčící a vyčkávající většinou než se dostaví limit únosnosti a těmi, kdo využívají situace za všech okolností jako příživníci ne-li přímo jako škůdci.

Dočkali jsme se změn, o které jsme společně usílovali a našli jsme po čtyřiceti nebo dvaceti nebo méně letech jiný domov s jinými lidmi než jsme byli připraveni. Jsou tímto vzdálením více poznamenáni oni nebo my? Generalizace nejsou na místě, základní silný vztah trvá dál, ale vyžaduje úsilí překonat nánosy dlouhých let v naprosto odlišném prostředí a následky toho v přístupu, jak jít na problémy, ve schopnosti

komunikovat, jak měřit hodnoty vezdejšího světa a jak znovu žít v demokratické společnosti se všim, co demokracie znamená.

V labyrintu denního koloběhu se mohou dostavit chvíle, kdy se jakoby vše stává do cesty, ale jedno zůstává vždy jisté: smysl pro pravdu, spravedlnost a slušnost každodenního života a schopnost rozlišovat dobro od zla, kterou podstatná většina lidí v sobě chová. Nyní, kdy se demokracie a svobodný život ve vlasti stál všeobecným majetkem, mluví doma i mimo domov do věci každý, tedy i ti, kteří se do nedávné minulosti drželi v pozadí, protože nebylo jasno, s jakou vrchností budou mít co činit na delší léta dopředu. Nyní tato obava odpadá, v demokracii jsme si přece co do svých práv všichni rovni, povinností není třeba příliš zdůrazňovat, co bylo, bylo a z minulosti se žít nedá.

Žádný extrém není nikdy pravda a kdybychom se dnes po celém světě usnesli, že od zítřka budeme všichni mluvit a jednat podle pravdy, svět by se otřásl v základech a nevydržel by takový náraz. Příliš mnohé je v našem životě založeno na dohodách a kompromisech a do důsledků je snad možno jít jen v myslí, ale ne vždy ve skutečích. K představě dokonalosti je možné se blížit pouze postupně, každý v sobě nosí schopnost nápravy nedostatků svým vlastním úsilím, za pomoci dobrého příkladu a v poslední instanci podle svého vlastního svědomí jako jistého kompas, kudy a kam vede správná cesta.

Zde je tedy ten hledaný přístav a jistota, která má platnost po celém světě a úzce nás s ním spojuje, ať jsme doma nebo v exilu. Vede nás zároveň ke zjištění, že hledanou jistotu lze nalézt jen ve světě duchovním a z něho lze následně odvodit jistoty další ve světě materiálním, při snaze o sociální pořádek ve světě vezdejším, aby pro každý obyčejný den a nikoliv jen slavnostní příležitost platil postulat pravdy, spravedlnosti a slušnosti.

Na závěr jedno úsloví, které jsem si přivezl z cesty domů z loučení s blízkou osobou, která domov personifikuje. Hodí se jednak na ty, kteří stále ještě vyčkávají a spekulují jako vyčkávali a spekulovali dlouhá léta, ujišťovali se při tom třebaš Švejkem jako hrdinou a jsou schopni manipulovat své svědomí podle své osobní potřeby, ale hlavně pak na ty, kteří bez skrupulí těží z každé situace a veřejný zájem je tím posledním, čím by se zatěžovali v minulosti i v současnosti. Těm především je možno říci, že " nám nebude nikdo házet pisek do očí", říká loučící se Australan a ještě přesnější česká odpověď "nám nebude nikdo házet sůl do očí". Pravdu nelze potlačit, žádná nepravda nebo bezprávi netrvá na věky, ale nejde to bez lidského přičinění s čistým svědomím.

Po čtvrtině století

Aleš Nebeský

Prvé kroky po české půdě jsem udělal v Singapuru. Vstoupil jsem na palubu letadla ČSA a letuška mi s úsměvem řekla "Dobrý den" (jak jen poznala, že jsem Čech?) a já pozdrav slušně opětoval. Anglicky. Byl to prostě nezvyk. Když jsem se usadil, začal jsem zkoumat, jak se cítím. Měl bych přece jen zpívat O, vlasti má. Nezpíval jsem. Potom, co kdesi v hloubce a v dálkách zmizel Singapur, ozval se několik řad přede mnou zvýšený a popuzený hlas stewarda pravici pánovi se Slouch kloboukem na hlavě, "Já se vás neptám, co chcete pít, já se vás ptám, co chcete jíst." Usoudil jsem, že zatím bude možná moudřejší mluvit anglicky.

Skutečně česká půda, na kterou jsem po triadvaceti letech a osmi měsících vstoupil, byl beton ruzinského letiště. Počasí bylo definitivně na mé straně. Dokonalé jarní ráno, které mi nedokázala pokazit ani chřipka, trápicí mně již několik dní před odjezdem. Před přistáním letadlo oblétało sluncem prozářenou Prahu, vlnícího se hada Vltavysřebetem ozdobeným mosty a těch pověstných tisíc věží a věžiček... Najednou jsem se nemusel zkoumat, jak se cítím. Ať jsem chtěl či nechtěl, někde ve mně něco zpívalo O, vlasti má.

Vstoupil jsem do haly, praštil taškou a objal sestřenici. Poznal jsem jí okamžitě a byl jsem rád, že mám za sebou čtvrt století australského vychování - díky tomu vím, že se nesluší, aby mužský plakal. Místo toho jsem zapolykal a řekl: "Vy to tady s tou svobodou přeháníte, na žádném letišti na světě do téhle prostor lidí nesmí." "To tady také ne", řekla. "Koukám, že jsi zapomněl, že jsem u ČSA zaměstnána. Vyžádala jsem si zvláštní propustku, abych tě tu po těch letech uvítala..."

U okénka pasové kontroly mě uniformovaný pán požádal o vízum. Mám v pase razítko, pravil jsem. On se ale domáhal papírku, který jsem - já jsem já - zapoměl v Melbourne. S nečekaným

pochopením odvětil, abych tedy vyplnil nový formulář. Pak to jen vše orazítkoval a já šel dál. A po dotazu dalšího uniformovaného pána, zda mám něco k proclení, jsem konečně měl čas se plně nadechnout pražského vzduchu. Svobodného pražského vzduchu.

Měl bych podotknout, že příběh zapomenutého víza měl pokračování. Šel jsem se poslušně policejně přihlásit (příbuzní mi nevěřili, že to musím - nebyl jsem tedy sám, kdo říkal: proč stále ještě?) a přišel jsem - já jsem já - těsně po úředních hodinách. Příslušný pán svojí kancelář právě zamykal. Záse ji ale odemkl a i on se - vedle pasu - dožadoval mého víza. Vyvětil jsem mu vše a dodal, že ten papírek z letiště mám tentokrát ve svém kufru. Pokřčil rameny, že ona je to stejně blbost a podal mi papírek znovu k vyplnění. Pak se ale usmál a prohlásil, že to pro mne vyplní sám a abych ten papírek z letiště zničil. Poděkoval jsem mu. Nezničil jsem nic. Nechtěl jsem při odletu vysvětlovat, jak to, že jsem tady řádně policejně přihlášen, aniž jsem vlastně přiletěl. Strachy to byly zbytečné - při odletu mé odbavení proběhlo lehce a beze slova.

Ještě ten samý den jsem se odpoledne vypravil ke stanici metra. Cíl: jak jsem si celá ta léta slíboval, dostanu-li se kdy do míst mého narození, první co udělám - dám si na Václaváku párek. Při první jízdě metrem mě pobavil na každé stanici nahraný hlas ohlašující stanice. Nevím, proč jsem se smál - je to vlastně velice chytré - snad to byl nezvyk slyšet veřejně český hlas. Úsměv mě přešel, když jsem vystoupil na stanici Můstek a vyjel po, pro mne závrtnou rychlostí se řítících, pohyblivých schodech a ocitl jsem se ve Vodičkově ulici. Tohle není Můstek, řekl jsem si - ale jako při mnoha jiných příležitostech - kdybych četl "krásné české nápisy" (jak jim při Hovorech říkal M. Horniček) mohl jsem si ušetřit mnohá překvapení. I to ale patří k znovuobjevování míst kde se člověk narodil.

Rozhodl jsem se jít na Můstek oklikou - přes Národní třídu. Musím přiznat, byl jsem poněkud zdrcen. Šedivé domy, (v Praze lidé pochopitelně dále vytápí hnědým uhlím), jakási pochmurnost navzdory zářícímu slunci, špína ... Pak jsem ale z Vodičkově zabočil

směrem k Národní třídě. Procházel jsem uličkami plnými hluku práce, kladiv, pil a nápisů oznamujících: Tady bude otevřen obchod ten a ten. Díval jsem se do výkladních skříní otevřených obchodů. Ty státní většinou ponuré - tak jak jsem si je pamatoval - ty soukromé ale naplněné zbožím ve výběru ne-li bohatší, tak stejném jako v jakémkoliv melbournském obchodě.

Na Národní třídě se objevují pouliční stánky s knihami a co více - lidé ty knihy kupují. Beru jednu z nich do ruky a prodáváč, mladý hoch, se usměje a informuje mě, že to je volné pokračování jakéhosi předešlého románu. Chci-li může mi i ten opatřit. Mám-li zájem, tak prý do zítřka. Ptám se jak jsou obchody, a on řekne, na zbohatnutí to sice není, ale na živobytí to zatím stačí. Ty miliony prý přijdou, jen co se začne rozrůstat.

Mláďi lidé definitivně nezdělejí chmury některých lidí ze starších generací. A nebylo to tedy jen po té jedné procházce Prahou, kdy jsem přestal vidět šedivost a pochmurnost. Začal jsem vidět naději a úžasnou změnu posledních dvou a půl let.

Ten párek jsem ale nenašel. Hot Dog a Hamburger (přes hranice se s turisty přelil i mor západního "fast take-away") jsem si dal ujit a dal přednost klobáse a láhvi pilsenského. Bylo mi to ale jedno. Když jsem oboje vedle stánku vychutnával a díval jsem se kolem sebe na tu invazi turistů a českého slova jsem nezaslechl, řekl jsem si, slunce svítí, klobása i pilsenské jsou krásný a Praha je skutečně částí svobodného světa.

Bylo téměř nemožné vyčíslit zločiny nacizmu, je vyloučené vyjmenovat zločiny komunismu. Neznamená to, že by se člověk o to neměl pokoušet. Zcela jistě ne nejhorší, ale přece jen jeden z nich je ten, před kterým stojím. Magistrála obkličující Národní muzeum. Je to zločin nejen etický a kulturní, ale i ekologický. Chystáte-li se jít od Muzea Legerovou ulicí přes nám. I.P.Pavlova v době dopravní špičky, za letního, bezvětrného počasí, pak si opatřete plynovou masku. "Tam my v té době nejdeme", říkají mi přátelé, "ale chudáci lidí, kteří tam bydlí".

Jel jsem do Prahy právě teď nejen

kvůli volbám, ale i - a to možná ještě více - pro tradiční hudební festival Pražské jaro. A tak sedím v chrámu Sv. Víta a snažím se zaposlouchat do hudby mého prvního koncertu Pražského jara. Přiliš se mi to nedaří. Divám se na vysokou klenbu a hlavou se mi honí myšlenky - jak neuvěřitelné je být v místech, která jsem již nikdy neměl spatřit, která jsem kdysi navždy opustil - místa v kterých jsem vyrůstal, která jsem měl tolik rád. A najednou mě napadlo, že můj poslední koncert v onom pohnutém roce 1968, byl také koncert Pražského jara právě tady - u Sv. Víta. Tehdy to byla Honeggerova Johanka z Arcu. Neplánované náhody jsou pochopitelně ty nejpodivuhodnější - poslední a první koncert! Jakoby se kruh uzavíral.

S hudbou to samozřejmě nemá nic společného - neptejte se mně ale, čemu jsem tou Sv. Víta naslouchal tentokrát. Musel bych se jít podívat do programu.

.....

Procházím se svým švagrem Jiřskou uličkou ku Starým zámeckým schodům. Před nimi stojí na každé straně dvě dívky ve velice zminiaturizovaných minisukních. Dívka na mé straně mi s úsměvem podává letáček, ta na druhé straně mého švagra ignoruje. Podívám se na letáček vytištěný v pěti jazycích, mezi kterými chybí čeština, zvoucí me do "The Erotic Theatre", live love, first time in central Europe, without censorship. "Jak to poznají, že nejsem zdejší," chci vědět. Švagr neví.

To samé ve většině restaracích a hospodách. "Oblečením to není", ujišťuji mně. Vysvětlení ale veškerá žádná. Snad nějaký šestý smysl, kterému jako Australan nemohu rozumět - myslím si. Pak kamarád mi řekne: "No jo, když ty člověče tu všude chodíš, jako by tito tu patřilo - a kam přijdeš, tak se tváříš, jako by personál byl tam od toho, aby tě obsloužil". Nevidím to tak.

.....

Téměř při každém divadelním představení zápasím se stavem, který mohu neoriginálně popsat jen jako "Obtížnou možnost soustředění". Naslouchám, sleduji české hry a výkony českých herců, naslouchám českým dialogům, ale tak jako při koncertech Pražského jara, jsem přiliš ohlušován a přeplňován prostředím. Koncerty ve Waldštejnské zahradě, Rudolfinu,

přestavení v neuvěřitelně krásně zrenovovaném Stavovském divadle, Divadelním klubu, Divadle na Zábradlí - to vše mi zabraňuje se zamyslet nad slyšeným a viděným. Navíc jsem přiliš oslňován skutečností, že sleduji svobodné české divadlo ve svobodné Praze.

A navíc - jdu ulicemi Prahy a moje neteř najednou prohlásí: "Mě se líbí, že muský na ulicích začínají chodit hezky oblečení". Pomyslel jsem si, že těch čtyřicet let skutečně skončilo. Začíná normální život.

.....

Dnes se zdá být vše jinak, ale před těmi několika málo týdny - jak ten čas letí - byla volební kampaň v plném proudu. O tom ale přiště.

(pokračování)

.....

CANOPUS BOOKS upozorňuje, že má na skladě knihy českého mystika Květoslava Minaříka (1908 - 1974)

"Přímá stezka"

(mystická praxe k poznání skutečnosti)

"Beseda bohů"

(psychologie skutečností)

"Joga v životě současného člověka"

"Cesta k dokonalosti"

(praktická psychologie)

"Světlo génů"

Cena za jeden výtisk \$ 15.-

Možno zaslati i na ukážku.

CANOPUS BOOKS

G. P. O. BOX 837 G

MELBOURNE, VIC. 3001

VÝROČÍ MĚSÍCE

V letošním roce uplyne již 24 let od invaze bývalého Sovětského svazu a dalších států bývalé Varšavské smlouvy do bývalého Československa. Tak zvaná bratrská pomoc nás stále hodně, nejen ztracené lidské životy přímo při obsazování, ale i tracené naděje a touhy. Pro nás, kteří jsme se narodili po válce to vlastně bylo první setkání se svobodou. Poprvé jsme si uvědomili, že slova jako "vlast, svoboda, budoucnost, právo," se nemusí vždycky objevovat velkými písmeny ve stále opakovaných frázích, ale že mají svůj hluboký a důležitý význam. Možná o to hůře prožívala naše generace okupaci. Asi jsme teprve v té chvíli zcela pochopili dosah zklamání, když se naši otcové po Mnichově nemohli bránit a když byli odvoláni z mobilizačních pozic. Shodou okolností a náhod se právě v těchto dnech dozvídáme to, co jsme tušili, ale pro co neexistovaly důkazy.

Či to byla vina, že jsme se 21. srpna 1968 ráno vzbudili hlukem cizích letadel a rachotem tanků, které projížděly našimi ulicemi.

Obnovené stihání

Trestní stihání V. Bilaka ve věci vyvolání vstupu vojsk Varšavské smlouvy do Československa v roce 1968, přerušené letos v únoru pro nedostatek důkazních prostředků, bylo rozhodnutím vyšetřovatele správy Federálního policejního sboru v pátek obnoveno. Dozorový prokurátor Generální prokuratury ČSFR V. Nechanický uvedl, že jediný žijící z těch, kteří tzv. dopis podepsali, nyní bude vyslýchán městským soudem v Praze již jako obviněný. Trestné řízení bylo obnoveno na základě dopisů předaných ruskou stranou prezidentu V. Havlovi. V případě prokázání viny hrozí V. Bilakovi trest od 1 do 10 let.

(Svobodné Slovo)

ZPRÁVY SVU - SYDNEY**SVU SYDNEY 1972 - 1992.**

edice záznamů dvacetileté činnosti místní skupiny v Sydney, jejíž vydání Australské listy oznámily v květnu, vzbudila zájem během 16. Světového kongresu v Praze a v Bratislavě. Nově založená pražská místní skupina SVU obdržela edici jako dar od amerických delegátů, kteří několik kopií na kongres přivezli..

Prezident Václav Havel, který je členem SVU měl možnost posoudit sborník před kongresem, který se konal pod jeho záštitou. 3. června asistent prezidenta Petr Oslzly napsal vzkaz všem krajanům, kteří se podíleli na činnosti místní skupiny.

Vážení přátelé,

dovolte, abych Vám z pověření pana prezidenta poděkoval za výtisk Záznamů o činnosti SVU - Sydney 1972 - 1992, který jste mu poslali. Jeho obsah svědčí o tom, že přes velkou vzdálenost od země, kde jste se Vy nebo Vaši rodiče narodili, neztrácíte kontakt s českou kulturou a češtinou, naopak že jej udržujete a intenzivně rozvíjíte. Svědčí také o nemalé aktivitě, kterou jste po dvacet let v mnoha směrech rozvíjeli.

Takový trvalý vztah k původní vlasti byl a je zdrojem morální síly, která Vám jistě pomáhala nacházet vztah k novému domovu. Doufám, že se alespoň s některými z Vás setkáme při 16. Kongresu SVU v Praze.

S mnoha přátelskými pozdravy posílanými přes oceán ze středu Evropy.

Váš

Petr Oslzly

Australská Literatura pro Masarykovu Universitu.

Oznamujeme všem, kteří se podíleli na této akci, že všech šest balíků obsahujících 231 svazků poezie a prózy (v dnešní ceně kolem \$A 3000.-) došlo v pořádku. Dr. Sparling, který vede Katedru anglistiky, napsal 1. července: "... Děkujeme za všechno, co jste pro nás udělali. Jsem přesvědčen, že teď máme největší kolekci Australské literatury v ČSFR a těšíme se, že něco z jejího bohatství předáme našim studentům."

Budoucí Role SVU v Krajaňském Prostředí po Volbách v ČSFR je téma semináře, který se uskuteční v pátek 21., srpna v 19,30 na School of Theatre Studies (School of Drama), University of NSW. Vjezd z Baker St.

Znovu připomínáme, že kdokoliv má zájem o členství a spolupráci v SVU je srdečně vítán.

Oliver Fiala

Kam za zábavou ?**COUNTRY CLUB**

15. 8.

"Narozeniny klubu"

Začátek ve 20,00, vstupné : \$ 8 a penzisté \$ 6

Hostem večera je Miluška Šimková,
na klavír doprovází Jarek Látal

23. 8.

"Vepřové hody "

Začátek ve 12,00, vstup volný

K tanci i poslechu hraje Klubová kapela

6.9.

"Neděle pro tatínky "

Začátek ve 2, 00, vstup volný

Maminky srdečně vítány

Obědy se podávají od 12, 00

SOKOL SYDNEY

Sportovní oddíly Sokola

pořádají

v sobotu 29. 8.

Vepřové hody

Bohatý výběr jídla

Začátek ve 20, 00

Vstupenky si můžete rezervovat:

na čísle 99 22 60 (během dne)

Milovníky vážné hudby upozorňujeme že:

10. srpna ve 20 hod. v rámci "Epson Master Series"

v Sydney Opera House

se koná koncert

Sydney Symphony Orchestra

diriguje Jiří Bělohlávek

solista Ivan Moravec (piano)

Na programu jsou díla

L. Janáčka, L. Beethovena a A. Dvořáka.

12. srpna ve 20 hod. se koná

v Sydney Town Hall

v rámci "The Piano Series "

"Recital Ivana Moravce"

Na programu : Debussy a Beethoven

Z tajů krás české řeči

(pokračování)

Nastojte: Marie Terezie, Kateřina Veliká, Margaret Thatcher, Eliška Krásnohorská, krásná Helena Trojská, královna ze Sáby a (jejich řidič) Venca Zádrhel nevystoupily z autobusu. Oni - ne ony - z něj vystoupili ! V důsledku Vencovy gramatické magiky.

Česká gramatika tedy dovede také nastražit sexistické pasti a léčky. Jako bychom slyšeli mužatky, třímající pomyslné kýje i válečky, volat po dobojování divčí války. Je-li naše řeč vskutku snůškou sexismu, mohl by to být casus belli.

Chloubou češtiny jsou ovšem přídavná jména - hezký - hezká - hezké, český - česká - české. Kdepak angličtina s tím svým "nice" či němčina s "schoen". A což sváděl - sváděla, věřil - věřila, líbal - líbala, kýval - kývala, leč pozor ! Rodila už pak jen ona sama, jemu se snad jenom rodil v hlavě plán, bezbolestně.

Franta Novákovo, Honza Pokorné, Pepča Kandráčkové nejsou nutně Hanáci. Byly by to spíše pokusy o nápravu, byť neumělé. Nanyňka Kulichová, Marta Gottwaldová, Cecilie Ohavová - toť věčný úděl Češek, ta přináležitost nějaké mužské uzdě. Ne však zcela. Otylie Brzobohatá, Naděžda Křivohubá a Matylda Suchá mají své koncovky vyřešeny, a nepohlavnicky. S nimi i paní Bílá, Černá, Modrá, Zelená, Červená - ale Fialová už se v tom zase veze. Pan a paní Jirků, Vitu, a Baťu se naopak, ne zcela oprávněně, citi býti povzneseni (- ni !) nad veškeren příděch sexu, jsouce téměř bezpohlavního zaměření, v tom nejlepším gramatickém slova smyslu.

Chybí nám statistiky, tápeme v dohadech, něco víme, něco tušíme. Ale o tom až zase příště.

B. Š.

TALBRAGAR

Henry Lawson

překlad : Karel Šindelář

Na Štědrý večer v Talbragar Jack Denver dokonal,
a nebylo tam nikoho, kdo by zaň neplakal.
Manželka tíše, dcerka však, - ach ta tropila hluk !
Ben Duggan stál mu u lůžka a plakal jako kluk.
Potom však koně osedlal, - ne, žádný času zmar !
Odjel chlapce svolati na pohřeb v Talbragar.

U farem, u bud, u stáji
"Jack zemřel !" - křičel po kraji
"Jedte na Talbragar !"

Mistry si koně vyměnil a tak jel celý den,
když zastavil, tak na chvíli, aby dal zprávu jen.
Přes samoty a přes farmy a pak se k Rossům dal,
to bylo těžko uvěřit, co v ten den vykonal.
To žádný jezdec z okolí neměl takový zdar,
jen Johnson, když vez doktora, k manželce v Talbragar.

I k zlatým polím zaletěl,
"Jack zemřel !" - všude zakřičel.
"Jedte na Talbragar !"

V noci pak jel přes samoty a horské hřebeny,
na belifantském mostě pak probudil formany,
a když jel potom zase dál a hleděl k měsíci,
tak se mu světlo lámalo ve slzách na lici.
Utřel si zlostně krůpěje, - ach v srdci bolu var, -
vždyť nejlepší mu z přítelů odešel v Talbragar.

"Jack zemřel !" znělo volání
k Blackmanům za svítání.
"Jedte na Talbragar !"

Od třiceti mil z okolí se chlapci sjezdili
a jejich zástup na pohřbu se táhl na míli,
hrob Jack Denvera nevidět pro slzné závoje,
jen bushman ví, jak pohřbít, co srdci drahé je.
Pak cestou mnohé z nich zamrazil hrůzy spár, -
když našli Bena mrtvého jen pět mil z Talbragar !

Setkání nová a důvěrná.

Jaroslav Kovářiček

Jednou z mnoha příjemných změn po rozpadu komunistického režimu je, že z naší vlasti jezdí dnes do světa lidé, za které se netřeba stydět. V minulosti setkat se s oficiálními představiteli Československa nebylo radno ani příjemno. I k lidem ze sfér nepolitických bylo lépe přistupovat s obezřetností. Tak třeba členové Smetanova kvarteta jsou znameniti muzikanti i lidé, to se ale nedá říci o s. Kočim, který také před léty umělecky hostoval v Austrálii. Bylo tu i "Černé divadlo" a jak se dnes vyjevilo, nejméně jeden člen souboru zabýval se také činností značně neuměleckou. S konzulárními zástupiteli socialistické republiky jsem se sice osobně nikdy nesešel ale historky o nich slyšel jsem hrůzné.

Dnes reprezentuje naši republiku paní velvyslankyně, na kterou můžeme být vskutku hrdi, jest to žena nejen vysokých morálních kvalit, ale i skvělých kvalifikací a viditelně všestranného talentu. Na návštěvu počali přijíždět také kumštýři o jejichž uměleckých i lidských kvalitách není pochyb. Např. skladatel Petr Eben nebo kytarista Štěpán Rak. Na letošním Adelaidem festivalu umění byli hosty básník Miroslav Holub a spisovatel Ivan Klíma. Jejich inteligentní rozpravy byly přijímány australským publikem s velkým nadšením, rovněž tak i osobní setkání s nimi bylo milým zážitkem.

Do krajanských klubů přijíždějí dnes z Prahy umělci zvůněných jmen. Koho by jen před lety napadlo, že v adelaideckém čs. klubu budou vystupovat lidé tak věhlasní jako Jiří Suchý či Jiřina Bohdalová. Zajisté, mivali jsme tu i v minulosti hosty vzácné a také znamenité - besedoval s námi spisovatel Josef Škvorecký, zpíval nám zde Karel Kryl i

Jaroslav Hutka. Tenkrát bývalo však všechno jinak, zdá se mi, že i znatelně idyličtější. Rozdělující čára mezi vlastní a exilem zjednodušovala základní orientaci, v exilu žili jsme s notným idealismem. Naši exiloví umělci podnikali své cesty skromně, přespávali u přátel, vystupovali nezištně (často ke své velké škodě). Dnes nastoupil systém obchodní profesionality, zájezdní umělci mají zajištěno ubytování v hotelích, za svá vystoupení dostanou zapláceno. Zdali hodně či málo jest věci jejich úmluvy s agenty a nám zákazníkům, jest to zcela lhostejné, my si zaplatíme své vstupné a další podpůrné sbírky již nemusíme dělat. Tak jako se z nás exulantů rázem stali emigranti, tak i z dřívějších oddaných podporovatelů československé ohrožené kultury stávají se řádoví zákazníci a spotřebitelé.

Velmi vzácnou příležitostí bylo pro mne setkání s Miroslavem Zikmundem, v jehož přítomnosti měl jsem to štěstí strávit pár dnů. Hanzelka & Zikmund byli již legendou pro mého otce. V padesátých letech byli jedním z mála okének, kterými z klece naší vlasti bylo možno alespoň nahlédnout do širého světa. Jejich zvukové a obrazové reportáže a knihy ukávaly mnohé dětské touhy po cestování světem. Nikdo nezjistí do kolika podvědomí byla těmito proslulými cestovateli zasetá touha po dálných a exotických krajinách, která se později proměnila ve skutek emigrace. Vliv této dvojice na čs. poválečnou společnost byl značný a významný. Poznání, že pan Zikmund jest člověkem nesmírně skromným mne potěšilo, ne však překvapilo (skromnost je zpravidla vlastností význačných lidí). Ostatně netrvalo to dlouho a já měl pocit, jako bychom se znali už dlouhá léta. Těžko bylo uvěřit, že Miroslav je sedmdesátníkem, jeho mladistvost elán neustále udivoval. S velkým zájmem sledoval jsem jeho umění navazovat nové kontakty s lidmi, jeho neustálý zájem o vše nové kolem něho, pracovitost při pravidelném záznamu jeho zážitků a sběru informací. Zajímavé byly i diskuze s ním na širokou škálu námětů, včetně emigrace. Zjistil jsem, že i on stal se "odrodilcem", když opustil rodnou Plzeň a usadil se na Moravě. A co je to za plzeňáka, který z piva přeorientoval se na dobrou vína? Stal se z něho Moravan, takže radoval se i z lahodných

vin jihoaustralských, a držel znamenité krok - kdepak! žádný to stařec. Napadlo mne, že dnes snad takovéhle lidi ani nikde nedělají, tohle jest ještě ten předválečný materiál. Napadlo mne i mnoho jiných věcí při tom inspirujícím setkání. Že je například zbytečné a přímo zcestné dělat rozdíly mezi lidmi v emigraci a ve vlasti. Tam i zde žijí lidé všelijací, spřízněnost duší jest však silnější než odluka dálkami a časem.

Pan Zikmund má mnoho přátel a jsou mezi nimi lidé význační i věhlasní, měl jsem tak možnost vyslechnout různé zákulisní historky, které mne opět utvrdily v přesvědčení o vysoké úrovni českého myšlení. Žel, právě ti neschopnější a charakterově ryzí lidé počínají být nyní ve vlasti z politiky vytlačováni. Hrozi nám i takové nebezpečí, že bychom mohli dnes z emigrace snadno podporovat v budování kapitalismu bývalé komunisty, kteří narychlo obrátili kabát. Právě proto jest setkání s lidmi jako je Miroslav Zikmund velmi důležité. Je osobnosti natolik známou abychom mu mohli důvěřovat, a zná velmi dobře současné poměry ve vlasti. Jest to člověk inteligentní a uvážlivý a jeho informace mají vysokou spolehlivost. Z návštěvy Austrálie takovými lidmi můžeme mít vskutku velkou radost. Velikou škodu utrpěl, kdo si příležitost takového setkání nechal ujít. Potkat mimořádné lidi jest vskutku báječný dar.

V jedné věci jsme se ale přece jen s Mirkem Zikmundem znatelně lišili - on jest totiž Čechoslovák. Ano, vzpomínám si ještě z jejich knih jak se po světě vždy hrdě představovali coby Čechoslováci, a Zikmund tak vystupuje ještě dnes. Zde jest ten generační rozdíl znatelný. Já vyrůstal v Československu, ve kterém se věznice plnily slušnými lidmi, viděl jsem sousedy odvezené časné zrána tajnou policií, ve škole nám lhali, byli jsme ve své rodné zemi drženi jako fretky v kleci. U mojí generace nelze proto nalézt nějakou nadšenou hrdost na Československo, pro nás byl to především policejní stát. Miroslav Zikmund pochází z ovšem jiné doby, první republika byla značným ekonomickým i kulturním úspěchem, byla i dobou naděje. Masarykova republika byla velkým ideálem, kterému ti, co ji zažili, zůstávají věrni. A

A pro mne velkým poučením z tohoto setkání bylo také zjištění, že to neuvážené odhození ideálu Republiky československé je velkou ztrátou nejen pro Čechy či Slováky ale pro střední Evropu vůbec. Miroslav Zikmund je jednou z ukázek, jak znamenité lidi ta první Republika Československá produkovala.

UPOZORNĚNÍ

Do redakce přišel vzkaz od pana pátera Eliáše, který využívá tuto cestu, aby pozdravil všechny přátele nejen v Sydney, ale i v celé Austrálii. V současné době působí v Plzni, je zdravý a má mnoho práce, která jej těší. Přeje vám všem mnoho zdraví a Božího požehnání.

Hledáme :

Jaroslava Hakla

narozeného v roce 1930 v Praze.

Odešel v roce 1949, bojoval v Korei v cizinecké legii,

V Sydney pracoval jako elektromechanik na letišti.

Jakékoliv zprávy zasílejte do redakce a nebo přímo :

Josefu Kindlovi

Běloruská ul. 90

161 00 PRAHA 6 - Ruzyně
ČSFR

"Schváleno, vyúčtování s komunismem už dělat nebudeme, proti je pouze jeden hlas, hlas lidí."

CHCETE MÍT SVOJÍ VLASTNÍ KRÁSNOU FARMU??

30 AKRŮ (12 HA) UZ ZA \$ 16, 950 plná cena
v nádherné oblasti Darling Downs v jihovýchoním Queenslandu

Možná, že to byl váš životní sen, mít vlastní farmu

Teď máte příležitost si sen splnit.
všechny farmy jsou soukromé, není určena
doba vybudování, státní cesta, která vás v několika minutách dovede do nákupního
střediska, škola i nemocnice blízko.

Ideální podmínky k rekreaci

včetně golfu, rybaření, vodního lyžování, tenisu, bowlingu a pod.

Přestaňte jen snít, své sny si musíte splnit sami.,

a zvedněte telefon a zjistíte další informace.

Na požádání vám zašleme informativní video.

Volejte : (02) 387 3326 nebo (018) 47 26 81 mezi 9,00 - 19,00

a žádejte MILANA

Adresa : G.P.O. BOX 3733, Sydney 2001, NSW

Chcete pomáhat lidem zlepšit životní styl, snížit váhu ???

Mezinárodní společnost zabývající se správnou výživou, která má
prodejní síť ve více než 14 zemích světa, zahajuje svoji činnost v
červenci letošního roku také v Československu,

hledá nové spolupracovníky a distributory.

Máte-li zájem o spolupráci jak v Austrálii tak i v Československu volejte

TOM REINER (02) 362 3199

Nad dopisy čtenářů

Na osmé straně, kde vás zveme na oslavu narozenin Country Clubu se dozvídáte, že hostem slavnostního večera bude Miluška Šimková, emeritní členka Opery v Sydney. Jsem ráda, že mohu otisknout její osobní pozvání určené vám všem.

Milí přátelé, krajané v Sydney!

Dne 15. srpna přijedu z Broken Hillu do Sydney, abych večer vystoupila v Country Clubu u příležitosti 18. výročí založení. Zazpívám a zahrají naše oblíbené písně a skladby. U piána Jarek Látal.

Těším se na setkání a na české obecenstvo.

Miluška Šimková
leader of Civic Orchestra
240 Garnet St.
Broken hill, NSW 2880

Chtěla bych poděkovat za řadu pěkných dopisů, které dostáváme do redakce a na adresu anonyma pana Burna jen dodávám, že se opět ozval, tentokrát telefonicky, ale opět se pozapoměl představit.

Milá paní redaktorko!

Zasilám Vám mnoho srdečných pozdravů. Vás časopis je jeden z nejlepších, které znám. Proto Vám z celého srdce děkuji za velkou odvahu s jakou jste se pustila do této náročné práce. Říká se kolik lidí, tolik lidských povah. Uspokojit náročné čtenáře je veliké umění a dokáže to jen málo jedinců. Myslím, že nepiši jen za sebe, ale za více lidí, kteří jsou velice spokojeni s Vaším magazinem. Já touto cestou děkuji všem, kteří do Vašich novin piší. Nejvíce se mi líbí články M. Čechové, zvláště v č. 7, kdy píše zcela pravdivě o událostech, tak jak je postřehla při své krátké návštěvě v Československu. Žila jsem v komunistickém režimu celých 40 let. Teprve před několika lety jsem mohla na dovolenou do Jugoslávie a první moje cesta byla požádat o azyl na australské ambasádě. Jsem v této zemi moc šťastná.

Hodně úspěchů Vám přeje

Marie Naegeli

Už několikrát jsme hovořili o tom, že by Australské listy měly informovat o všech zajímavých událostech, které se v naší komunitě konají a to v celé Austrálii. Proto jsem velice přivítala následující dopis.

Milá paní Háberová,

Jsem velmi spokojena s obsahem Australských listů, hlavně s velmi dobře vybalancovanými reportážemi.

Myslím, že by neškodilo kdybyste se tam někdy zmínila též o činnosti krajanů zde v Brisbane, kde též existuje Československý Klub. Máme svoji klubovnu na pozemku v hezké "Bush", pořádáme taneční zábavy každou první sobotu v měsíci a též jednou za měsíc

"Barbeque". Brisbanská stanice 4 EB vysílá 2 x týdně československý program, vždy ve středu od 3, 45 do 4, 30 a v sobotu od 10, 30 do 11, 30 dopoledne. Toho času máme 5 hlasatelů, kteří pracují dobrovolně na sestavování programu a operování panelu.

Každý náš krajan navštěvující Queensland a Brisbane je vítán v našem klubu na adrese : 25 Upfield Street, Burbank 4156, telefon : (07) 34 33489.

Nezapomeňte:

Queensland : krásně jeden den -
perfektně druhý den -
(tak je alespoň můj překlad)

Se srdečným pozdravem

Marti Radová
Queensland

Vážená paní Háberová!

Přečetla jsem si Váš článek v červencových Australských Listech: "Jak Australané okradli chudé Čechy" a musím přiznat, že jsem byla jeho obsahem šokována.

Když jsem se dozvěděla o návštěvě p. Bohdalové a p. Zmožka asi 4 měsíce před jejich příjezdem, moc jsem se těšila, že konečně uvidím svoji oblíbenou herečku. Po shlédnutí večerního vystoupení jsem jí byla nadšena. Naprosto splnila mé očekávání, ba naopak ho předčila. Napsala jsem i o večeru článek chvalozpěvů do Melbournského Kvartu a také dopisy plně chvály mým příbuzným do Československa. Tento dojem mi však zkazilo poznání o chamtivosti p. Bohdalové a p. Zmožka, které dokon-

ce vyvrcholilo osklivým nařčením, jako je okrádání krajanů krajanů v zahraničí. Ceny \$ 25 a \$ 29, které byly vybírány za představení byly značně přehnané. Je to nejen můj názor, ale i mých přátel. Jsou to ceny, které se dnes platí za vystoupení předních australských herců v pořádném divadle v centru města. Za představení divadla malého žánru v divadelní síni na okraji města, čemuž se dalo vystoupení p. Bohdalové a p. Zmožka přirovnat, se platí někdy i pouhých \$ 5 a má výbornou úroveň. Chci tím jenom říci, že čeští umělci byli nejen dobře zaplacení, ale i přeplacení, zvláště, vezmeme-li v potaz to, že jim byla uhrazena i cesta a pobyt v Austrálii s všemi příslušnými výdaji, nehledě na ztrátu času s doprovodem, tlumočením a vůbec organizováním celé jejich expedice. Bez Vaší pomoci, paní Háberová, by se totiž dotyční sem vůbec nedostali. Měli by být za všechno velice vděční, zvláště pan Zmožek, který podle mého názoru může být vůbec rád, že mu je ochoten někdo za jeho výstup zaplatit. Kvalita jeho projevu absolutně není na výši téměř \$ 30 za listek. Chápu nyní, proč musí listky na účinkující z Československa tolik stát, když se jim hradí veškerá vydání spojená s cestou. Nicméně ráda to svým krajanům zaplatím, protože jim přeji, aby se konečně po letech také někde podívali - pokud si to ovšem zaslouží.

Po zvážení, kolik času a práce jste paní Háberová vynaložila na zorganizování úspěšného vystoupení českých umělců v Austrálii a kolik vděku jste za to sklídila, se Vám obdivuji a sympatizuji s Vámi, ale i chápu Vaši hořkost nad ztrátou dlouholetého přátelství. Doufám jen, že jestli budete mít ještě odvahu sem někoho pozvat, že Vaše námaha a úsilí bude lépe odměněno.

V případě, že se rozhodnete tento můj dopis zveřejnit, nebudu nic namítat, naopak budu jen ráda, že mohu podpořit dobré mínění o Vás a nařčených přátelích v Melbourne. Mnohým lidem možná nejsou cenové relace divadel a koncertů známy, jestliže na ně nechodí. Po přečtení mého dopisu si možná leckdo rozmyslí Vás ještě kritizovat.

Jitka Bartošová
Melbourne

*Ze srdce Vám děkuji!
Jana Háberová*

První výročí Australských listů

Michael B. Haber

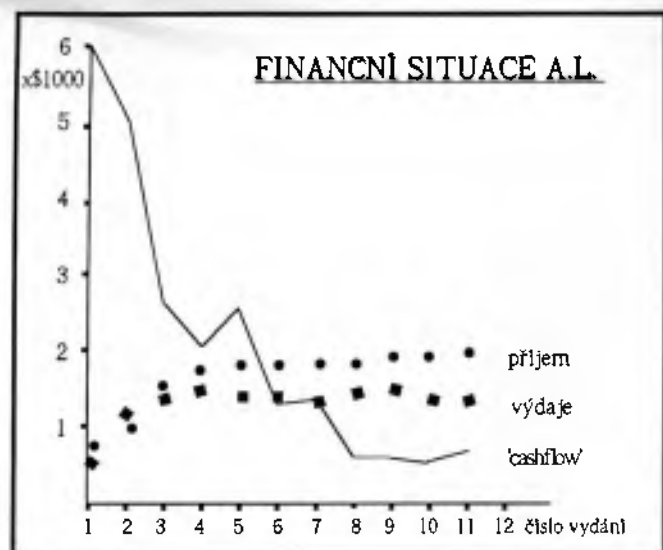
director Haber Pilot Pty, Ltd

V tomto otevřeném dopise chci vyjádřit redaktorce A. L. Janě (mé manželce) obdiv za její schopnost a odvahu. Chtěl bych také vyjádřit poděkování všem čtenářům za jejich podporu a za mnoho hezkých dopisů, které Janu vždy potěší. Také díky za trpělivost, a pochopení pro občasně obtíže. Pochopení, že nebyl vždy čas odpovídat rychle na dopisy, či telefony. Zvláště po našem přestěhování do Wentworthvillu, kdy nám také za mateřskými povinnostmi odešla sekretářka. Nesmím zapomenout vřele poděkovat všem přispěvatelům, bez nichž by to Jana nezvládla. A díky i za konstruktivní kritiku, která donutí k zamyšlení a obvykle k vylepšení.

Chtěl bych také trochu odhalit roušku nad firmou "Haber Pilot", protože se nás na to někteří čtenáři ptali. Pod tímto jménem jsem začal poprvé v roce 1975 vyrábět geofyzikální a navigační přístroje, ("Haber Pilot vás bezpečně zavede do přístavu"). V roce 1980 se to pro mne stalo stálým zaměstnáním a ve stejné době jsem se také začal zabývat počítači. V roce 1985 byla firma Haber Pilot Pty Ltd registrovaná. Hlavní pozornost jsem tehdy věnoval řízení NC strojů a proto v roce 1987 vznikla spolu s australským partnerem firma Applied Computer Systems (ASC). Obě firmy vždy dodržovaly zásadu: odvádět dobrou a spolehlivou službu, udržet si dobré jméno.

Když, jak Jana tvrdí, nás osud dal dohromady, tak bylo logické, že jsme spojili schopnosti a zkušenosti Jany s mou zkušeností a znalostí počítačů. Po zániku Hlasů jsme dělali jednoduchý průzkum, který nás přesvědčil, abychom začali s vydáváním A. L. I když měla Jana ze začátku strach z počítačů, musím se teď pyšně přiznat, že dnes ovládá Pagemaker skoro lépe než já. S pomocí přátel a štěstí jsme nakonec dali dohromady vše co nejnuteněji potřebujeme. (Naše žádost na Migrant Acces Project Scheme byla odmítnuta. " Když se nevráždíte, tak česká komunita nepotřebuje žádnou pomoc", bylo nám řečeno.)

S finančního hlediska A. L. sotva kryjí své výdaje. Následující graf znázorňuje křivku výdajů a příjmů.

Z grafu je zřejmé, že nynější prodej kolem 770 čísel za měsíc bude nějakou dobu stejný. Z toho vyplývají tyto měsíční výdaje a příjmy:

PŘÍJEM:	(770 x \$2.60)	\$2,000
tiskárna:	1,000	
poštovné:	400	
telefon - fax, stationery, atd.:	200	
CELKOVÉ NÁKLADY:	1,600	-1,600
HRUBÝ VÝNOS ZA MĚSÍC:		\$ 400

Za takový výdělek (což vychází \$ 2,50 za hodinu), nechce se ani mládež ve věku 15 ti let vzdát nezaměstnanecké podpory.

Jak tedy vypadá budoucnost A. L. ?

My jsme optimisté a hlavně Janu to baví. Poněvadž my nejsme na nezaměstnanecké podpoře, tak pokud tedy ACS bude prodávat počítače a také Jana vino do restaurací, vy kupovat A. L. tak Australské Listy budou vycházet dál.

M. B. Haber

ZAJÍMAVOSTI Z AUSTRÁLIE

Víte, že máme v Austrálii Karlštejn ?

Pani Eva Belson nám poslala fotografii i několik informací. Tak tedy, Karlštejn najdete v Batchelor Northern Territory. Toto městečko má jen asi 800 obyvatel a pan Bernard Havlík, který ho ve volných chvílích postavil, přišel do Austrálie v roce 1954, pracoval v dolech a ke své velké radosti se ještě dožil sametové revoluce. Zemřel v roce 1990 a obyvatelé Batcheloru na něj s úctou vzpomínají.

Neptej se proč.

Jan Plavec

Sedím si v teplounké třídě, všechna topná tělesa naplno, i světla jsou zapnuta, ač je venku bílý den (žárovky také hřejí). Okna jsou zatažena záclonami a roletami, aby slunce nerušilo našedle rovnoprávné a nesoutěživé ekvilibrium života, které se moderní pedagogický systém snaží vsugerovat budoucím občanům této drsné země. Učitelé k tomu účelu museli získat nebývale vysokou kvalifikaci (již dávno prý nestačí jen číst, psát a počítat). Je to odvážný pokus odtrhnout se takto od přizemní reality a věnovat se čistému vzdělání. "Ivory Towers" se takovým institucím říká. Mají ti pedagogové tak vysokou kvalitu, že jejich mzdy musely také neuvěřitelně stoupnout což způsobilo nedostatek financí ve školství. Vyřešilo se to propuštěním stovek učitelů, školníků, specialistů na koktání, ráčkování a všeobecným zavíráním škol. Zároveň se do komunity vyslala prosba o pomoc od rodičů a přátel škol, až po byznys.

Jsem zde tedy co by "zucker", abych v této malé škole pod horami vypomohl. Je to dvojtřídka. Ročník 1-3 má zeměpis. Probírají východní Evropu, proto jsem svolil. Hodně jsem toho tam procestoval a zažil a rád odpovídám na dychtivé otázky nezkušených Tasmáncánků. Mohu se tak trochu blýsknout a nepotřebuji k tomu žádné školy či učebnice. Vysoce kvalifikovaná učitelka v minisukni sedí v koutě a s cudně složenými nohama čte dětem lpějících ji stejně jen na rtech: "Jugoslavie je krásná země na jihu Evropy. Ví, děti, někdo z vás něco zajímavého o ní?... Ano, správně Viliku, je to socialistická federativní republika. Lid je tam pracovitý a veselý," pokračuje ve čtení ze zažloutlé knížky. "Rádi zpívají, tancují, pijí slivovici, jedí čevabčiči a nosí kroje. Jugoslávci hrají na harmoniku, fotbal a v zimě lyžují. V Sarajevu byly zimní olympijské hry. Mají tam čilý turistický ruch."

"Krááááá!!!", vyskočili jsme všichni úlekem. Mičuda téměř rozbila okno (tři-

da 4-6 má na dvorku "fized"-tělocvik)

Nechce se mi tomu věřit! V téhle věži se i čas zastavil - čistá slonovina! Vedle, u stolku, jiná skupina pod dohledem maminky v růžových papučích s vyplazenými jazyky kreslí rumunskou vlajku - jak uloženo, pipalji se s erbem, který Rumuni s takovou radostí z té vlajky v Timișváře vystříhli.

Mě učitelka přidělila Východní Německo a Československou Socialistickou Republiku. Nechávám děti kreslit kroužítka s kladivem a klasy do germánské vlajky a soustřeďuji se alespoň na svoji dceru. Coby jediná etnička ve třídě dostala jako projekt vlast svého otce. S ručičkou zkroucenou v křeči již třetí týden (mají vždy jen půl hodiny) pečlivě vybarvuje jásavou československou vlajku - červená barva vždy dole, kvůli pouštění v dešti, prozradil jsem ji, ale upozornil jsem jí zároveň, ať se s tím moc nebabrá. Že hrubé načrtnutí a nastínování barev stačí. Do podrobných důvodů jsem nešel. A to že prý ne. Slečna učitelka prý nemá ráda přetahování. Barvy prý musí být syté, až k linkám a do rohů. "Dobře, dobře..." souhlasím "Nech už tu červenou a dej se do modré než bude pozdě, ta jde rychleji, je to jen klin!" Eliška kouká na hodiny - už je umí číst. "Máme ještě pět minut!" Zoufám nad její naivitou. "Tady přece nejde jen o minuty hergot dítě, v životě jsou daleko palčivější problémy než v té vaší přetopené třídě. Já vám ty rolety asi zdvihnu, holčičko, kresli a nekecej! Do konce září ta vlajka musí být hotová, rozumíš!? A neptej se proč."

Chce žalovat učitelce, že ji nutím k vyššímu tempu. Modřtinovým stiskem jsem ji chytnul za ramínko a zasyčel ji do ouška. "Czechoslovakia is finished. Finito! Over! Kaput! R.I.P.!" Přerhl jsem ji nedokončenou vlajku formátu A4, zmačkal to a hodil do koše. "A neptej se proč." Ze svého notýsku jsem ji dal papírek: "Tady, malou vlajčku jenom chci, na přetahování kašli - hlavně spěchej. Můžeš to odfláknout, učitelky se neboj, já si s ní promluvíme" usmál jsem se se zařatými zuby na laskavě přisnou slečnu. Kvalifikace - nekvalifikace, má ale hezký zadek v té sukni! Uvidíme jak dlouho tady vydrží. S ní budeš žít dál, domove.

NĚCO PRO ZDRAVÍ

Železo má cenu zlata

Železo, nejrozšířenější kov na zemi, chybí v naší potravě. A přece je nezbytný. Jeho nedostatek se projevuje negativně. Železo chybí hlavně ženám ve věku plodnosti, protože ho nejvíce ztrácejí při měsíčním krvácení. Přišel na to švédský badatel prof. dr. Leif Haliberg. To vše však neznamená, že by nedostatkem železa nemohli trpět i muži. Nedostatkem železa trpí také ti lidé, kteří se špatně stravují.

Železo je pro náš organizmus jednou z nejdůležitějších látek. Díky železu mohou červené krvinky roznášet po krevním oběhu dostatek kyslíku. Je důležité pro hladkou pokožku, zdravé vlasy a nehty. Železo přispívá i k pevnosti svalů a je potřebné pro správnou funkci mozku, srdce i vnitřních orgánů. Železo se nesnáší s kalcium (vápník) a proto strava bohatá na vápník má za následek nedostatek železa, protože tělo ho nepřijímá. Dr. Haliberg doporučuje tak zvanou dělenou stravu.

* Ráno jíme potravu bohatou na kalcium jako je mléko, mléčné produkty a chleba. V poledne a večer pak už tyto potraviny vynecháme a tělo má možnost přijímat z dalších potravin železo.

* V poledne máme jíst ryby, brambory, saláty, zeleninu vůbec, případně bereme tablety železa. Také konzumace C vitamínu podporuje příjem železa.

* K večeri dáme přednost bramborům, ovoci, zelenině, snad troše masa, ryb a zase vitamín C.

(Ze zahraničních pramenů)

Jen pro informaci těch, kteří si nejsou docela jisti na jak dlouho mají předplaceny Australské listy dodávám, že v rohu štítku s jejich adresou je číslo, které je o tom informuje. Tak např.

471/9212

znamená, že dotyčný má na našem počítaři číslo 471 a zapláceno předplacené do konce roku 1992.

Opravy karoserie, nový lak, vnější i vnitřní úpravy, odstranění rezu, všechny modely a druhy aut,

NEW AGAIN

PTY. LTD.

BODY REPAIRS

7 B PERAK ST. MONA VALE
tel. : 99 2595

"THE SEWING MACHINE MAN"

opravy a prodej nových i starších šicích strojů a "overlokera", domácích i průmyslových

Naše firma poskytuje servis pro západní Sydney od Parramatty po Mount Victoria v Blue Mountains

JIRI SVEHLA

23 Bunbinla Ave

Mount Riverview 2774

tel : (047) 39 14 70

SPORTOVNÍ ZPRÁVY

Pouhých 77 minut stačilo pátému hráči světového žebříčku Petru Kordovi, aby jako první český tenista letos vyhrál turnaj ATP. Ve finále ve Washingtonu zdolal Švéda Holma 6 : 4, 6 : 4, a získal 200 bodů do žebříčku. Korda začal proti Holmovi velmi dobře, vedl už 4 : 0 a 40 : 15, ale polevil, Švéd stáhl na 3 : 4, ale vyrovnat se mu nepodařilo. Stejná situace se opakovala ve druhém setu, Holm dotáhl z 0 : 4 na 4 : 4, ale soustředěný Korda už nezaváhal. Po svém vítězství Korda v rozhovoru zdůraznil, že nelituje svého rozhodnutí nejet na olympiádu. Udržení se ve světové špičce vyžaduje podle něho odříkání a tvrdou práci.

Kdy myslíte, že vyhraje svůj první turnaj Grand Slamu a který to podle vás bude ?

Nevím. Ani mě to moc nezajímá. Tento týden hraju v Torontu a myslím jen na tento turnaj. Který Grand Slam bych měl vyhrát první ? O tom jsem nikdy nepřemýšlel. Vždycky jsem si myslel, že je třeba si brát menší sousta než větší.

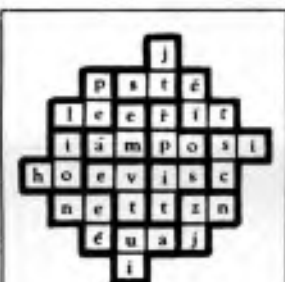
Jaký povrch vám nejlépe vyhovuje ?

Vždycky jsem tvrdil, že neumím hrát na antuce a málem jsem letos vyhrál Paříž. Tvrdé kurty tady v Americe mi vyhovují. Ve Washingtonu jsem vloni vítězstvím začal svou cestu do světa a jsem rád, že jsem letos uspěl znovu. Především je to důležité i proto, že jsem zde potvrdil, svůj pařížský úspěch. Dnes je tenis takový, že hrozná záleží jak se člověk připraví a v jaké je psychické kondici. Vyhrát může každý.

O vás se vždycky říkalo, že máte největší problémy s vaší psychikou. Korda před rokem je jiný než Korda dnes ?

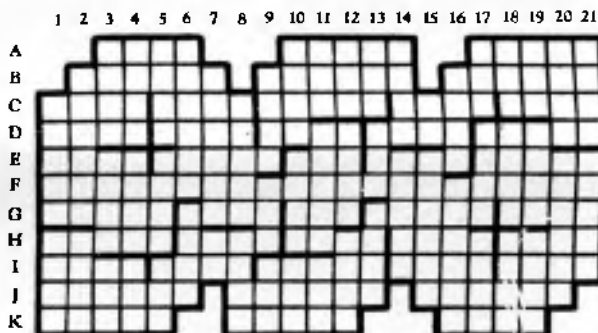
Jsem pořád stejný, mám radost ze života a to je velice důležité. Přeji si, abych byl zdrav a mohl hrát tenis ve špičce hodně dlouho. U nás v Československu uzrávají tenisté později než v Americe a dostávají se do špičky ve věku 23 až 24 let. To má tu výhodu, že nejsou tak brzy unaveni a vydrží hrát déle. Mám kladný vztah ke svému okolí a snažím se být pozitivním člověkem. Patřím k těm lidem, kteří přejí štěstí druhým. Víte, jak se říká, přej jiným a bude ti přáno.

(ČSTK)

SKLÁDAČKA

Přemístěte-li pevně stanovené třípísmenné shluky z horního obrázce do dolního správně, vyjde vám v řádcích znění myšlenky Quintusse Ennise o přátelství.

CITÁT

„Sposovatel je člověk, kterému ...“ (dokončení výroku G. B. Shawa v tajence)

VOZROVNÉ: A. Český prozaik; zánětlivá sliznice; obilnina — B. Mužské jméno (26. 1.); okrouhlá, mírná — C. Trumf v bridži; jednotka elektrického napětí; strach; cizí ženské jméno; plachetnice. — D. Pokyn; vyměřený kočovník; část nohy; sloučeniny kyselín a zásad; ošachovec — E. Zaochrnutelné; turecký čteník; mazadlo, oštych; od počátku (z latiny). — F. Tajenka. — G. Pracovní schůze; úřední spis; lékopisná označení soli; souzvuk tři tónů; bývalý podnik ve Fulneku — H. Nadezdívka nad hřtanu; americký průmyslník; soulož; chudozubý savec; špička — I. Sbohem; pouze; plováková; atopská hora; jasné řekový. — J. Vystelba; říkal; itokoly. — K. Vyčnít; nasycený uhlovodík; druh ptáka.

SVLEB: 1. Město v Itálii; závrtový komín. — 2. Tatařský náčelník; primitivní papírovina — 3. Poblouznění; uskoky; národ. — 4. Puchýřek

na ústní sliznici; mravouk; značka našich elektrospotřebičů. — 5. Noční pták; u olýnský nápoj; pohyb vzduchem — 6. Pivouk; odstlní — 7. Zpěvný pták; předložka. — 8. Část velké budovy; značka dialektů — 9. Potáč; předložka; žvaňat. — 10. Pokyn; skup a hub; anglický „slečna“; biblická postava. — 11. Klídko (zoologický); višně; druh papíru. — 12. Roztavená hmota (leznický); útočiště; ovanutí (básnický). — 13. Značka čistícího prostředku; výzva k úchu; ltvovník. — 14. Jitro; přelétá. — 15. Název Násky; popadnout — 16. Ticho; obuvnická nit. — 17. Slovenská předložka; levhart (zastaralé); potuštěnec. — 18. Věci společné; slonovina; tmavý kož. — 19. Mužské jméno; pádová otázka; ženská jméno. — 20. Zásobníky obilí; průhřubenný. — 21. Otík; úslužnost.

Pomůcka: 1. Tita. — 1. Arona. — 4. Alfa — 17. Pard.

BETONOVÁNÍ

všeho druhu odborně vyhotoví

MIREK

(02) 622 1712

CUISINE ART CATERING*Pty Ltd*

dodá

veškeré lahůdky, zeleninové i ovocné saláty,
obložené misky a další speciality

Přesné informace :

telefon: 525 3971

2 Kumulla Road, MIRANDA NSW 2228

L. & G. PERGL*Česká Optická Firma*

57 Pelham Street

CARLTON VIC. 3053

tel: (03) 663 6242

DO YOU HAVE BROKEN GLASS ?

call
VITA KOZAKRepair Crystal
Glass
Exp. from Bohemia
since 1966

Tel: 02-529 4967 - 14 Horbury St. SANS SOUCI 2219

Dr. JAN ROSA

odborný zubní lékař

Suite 8 - 560 Pennant Hills Road
WEST PENNANT HILLSordinuje : úterý - čtvrtek - sobota
tel. objednávky od pondělí do soboty
na čísle : 481 8878**L E O COMPUTERS**Nabízíme od "Notebook" až do "Tower 486/33"
Systémy pro úřad nebo doma, pro navrhování i výrobu

český & slovenský "wordprocessor" T602

včetně opravného a překladového slovníku

SKODEX INTERNATIONAL

Unit 3, 5-9 Hunter Street

PARRAMATTA, NSW 2150

Tel 891 3599

Fax 891 2058

LISACEK & CO

BARRISTERS & SOLICITORS

LEGAL ADVICE1 st Floor, 69 a Grote Street
ADELAIDE S.A. 5000

Telephone : (08) 231 5909

APPLIED COMPUTER SYSTEMS

Australia

CAD/CAM

specialists

MICROSTATION, DRAFTeasy, SMARTCAM

7 Boonah Street
WENTWORTHVILLE
NSW 2145Tel: (02) 636 1873
Fax: (02) 631 2024
Mobile: 018 288 477**ALL INTERNATIONAL OFFICE MACHINES**Prodej a opravy nových i starších
"typewriters, photocopiers & faxes"Dílna a obchod- 102 Percival Road
STANMORE, NSW 2048

Tel 5693 691 nebo 214 7402

Vladimír Bohdan
457 9443Václav Novák
306 781**BONDI REMOVALS****FURNITURE REMOVALS****& STORAGE**

no job too small - no removal too large

LOCAL - COUNTRY

INTERSTATE - OVERSEAS

PHONE: 365 0993 FAX: 550 26 14

Hovoříme česky a slovensky.

HABER - PILOT
Pty Limited
PRODUCTION

AUSTRALSKÉ LISTY měsíčník
Čechů, Moravanů a Slováků v Austrálii.

Vydává: **HABER-PILOT Pty. Limited**
7 Boonah Street,
WENTWORTHVILLE NSW 2145
Tel: (02) 636 1873 Fax : (02) 631 2024

Vedoucí redaktorka: **Jana Haberová**
členové redakčního kruhu

Názory redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem příspěvků.
Uzávěrka dalšího čísla vždy dvacátého každého měsíce.

INZERCE:

Nabízím za U\$ 40.- denně
samostatný byt
(2 ložnice, obývací pokoj s přísl.
u Metra, 10min do středu Prahy.
Rovněž zajistím odvoz z letiště,
vyjíždky i mimo, vstupenky do
divadel, kin a pod.

Dr. Michaela Losová
Pod Strání 19
100 00 Praha 10

Telefon v Austrálii :
(02) 974 5746

Bohemia Travel
nabízi :
duben - září
z Melbourne do
Evropy
letenka od \$ 1.820.-
letenka-auto na 21 dní *
od \$ 2.229.-
letenka-2 dny hotel *
od \$ 1.990.-
Výhodné ceny i z jiných
míst
volejte : (03) 510 24 74
* cestují-li dvě osoby

Automechanik a dieselfitter

17 let praxe v ČSR, 3 roky praxe v Austrálii
hledá práci v oboru.

Nabídky do redakce a nebo přímo na tel. čísle :
(004) 24 60 23

AVRO film
video**ZAJISTI :**

Video záznamy všeho druhu,
převod českých černobílých
kazet na barevný australský
systém (SECAM na PAL)
převádění rodinných
filmů na video

12 Harrod Street
PROSPECT
NSW 2149 tel.: (02) 621 7586

WORLD - WISE TRAVEL

cestujte pohodlně a promyšleně

Vymyslíme pro vás nejvýhodnější
cestovní plán cesty kolem světa,
návštěvy doma, nebo cestu po Austrálii
Najdeme nejvýhodnější spojení,
zajistíme ekonomické, ale kvalitní
ubytování při mezi přistání v Singapuru,
Bangkoku či kdekoli jinde na
světě.

254 Blackburn Road
Syndal 3149 FAX : (03) 803 8730
tel. (03) 803 9037, 802 9066

Architekt
HENRY ROSSLER
F. R. A. I. A.

222 Edgecliff Rd.
WOOLLAHRA, NSW 2025
Tel : 387 2257
Fax : 387 2913

Plány na council, stavební dohled,
všechny druhy staveb,
přestavby, nové domy, home units,
továrny, commercial, nemocnice.

DIVER'S MECCA

Všechno pro potápěče
O DOVOLENÉ V QUEENSLANDU
se naučte potápět na HERVEY BAY.
Ideální podmínky:

- teplá voda
- potopené lodě
- koralý
- spousta ryb

Instruktor: **Vladimír Novák**
tel: 071-25 1626 fax: 071-25 1833
472 ESPLANADE,
HERVEY BAY - QLD, 4655

Předplatné na **AUSTRALSKÉ LISTY** CENA \$2.60

Jméno _____

Ulice _____

Město _____

Stát _____

P. Code _____

Tel. _____

Vystřihněte a odešlete s poplatkem na
HABER PILOT PRODUCTION
7 BOONAH STREET
WENTWORTHVILLE 2145

Předplatné - zaškrtněte
První polovina 1992
Celý rok 1992

 \$15.60 \$31.20

**CESTUJTE S NÁMI
DO CELÉHO SVĚTA**

**BOHEMIA
TRAVEL**

1st Floor, 188 Commercial Road, Prahan 3181

Ph. (03) 510 2474, (03) 510 2482

A.H. (03) 878 8984 Fax (03) 510 2482

Lic. No. 31446

ZAŘIDÍME:

Vaše cesty do celého světa, návštěvy z Československa,
cesty kolem světa, ubytování, půjčování aut,
EURORAIL- vlakem po Evropě, pojištění, cesty lodí,
cestování po Australii a další.

PODPORUJTE
ODEBÍREJTE
ČTĚTE

**AUSTRALSKÉ
LISTY**
JEJICH BUDOUCNOST JE NA VÁS

**AIRBUS
A 310-300**

CSA

CZECHOSLOVAK

AIRLINES

FLY OK

FLY CSA

POHODLNÁ CESTA DO PRAHY A EVROPY
S VÝBORNÝM SPOJENÍM

SE SINGAPOREM A BANGKOKEM

Kontaktujte naše cestovní kanceláře nebo přímo:

CZECHOSLOVAK AIRLINES

Suite 808 Australia Square Tower

George Street, SYDNEY

Tel. 247 6196

CONTACT
P·R·I·N·T·I·N·G

A.C.N. 002 887 238

NAVRHNEME
GRAFICKY UPRAVÍME
KVALITNĚ VYTISKNEME
BAREVNĚ I ČERNOBÍLE
KATALOGY
OBCHODNÍ DOPISY
REKLAMNÍ NABÍDKY
SVATEBNÍ OZNÁMENÍ
VIZITKY
A DALŠÍ

Unit 4, 175 Gibbes Street

CHATSWOOD, N.S.W. 2067, AUSTRALIA

Tel. (02) 417 8555 Fax. (02) 417 5510

Superior Performance At An Affordable Price